

תת"ע 7599/02/18 - מדינת ישראל נגד עדו אמיר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7599-02-18 מדינת ישראל נ' עדו אמיר
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאלה שושן

המאשימה

נגד

עדו אמיר

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. האם הנאשם נסע בנתיב השמאלי, באופן שהיה בו כדי לגבש את העבירה המיוחסת לו, נהיגה ברכב, שלא בצידו הימני קיצוני של הכביש. זו השאלה העומדת להכרעה במקרה שלפני.
2. הנאשם, עדו אמיר, הואשם בעבירה על תקנה 35 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בכך **שנהג ברכב, שלא בצידו הימני קיצוני של הכביש.**
התמצית העובדתית היא שביום 17.9.17, בשעה 8:05, נהג הנאשם, בכביש 85, ברכב פרטי, מסוג "סקודה", מ.ר. 9211952, שלא בצידו הימני קיצוני של הכביש.
3. הנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו. לשיטתו, הוא נסע בנתיב השמאלי פרק זמן קצר, עקב עקיפת רכב שנסע לפניו, וכשהתכוון לחזור לנתיב הימני, נסעה במקביל אליו, הניידת המוסוית של המשטרה, ולאחר שעקף אותה, חזר לנתיב הימני. התביעה, טוענת, מנגד, שהנאשם נהג בנתיב השמאלי, על אף שהנתיב שמימנו היה פנוי, ועל כן יש להרשיעו בעבירה המיוחסת לו.
4. מטעם התביעה העידה השוטרת רעות אלוש (להלן - השוטרת אלוש), עורכת הדוח. כן הוגש ת/1 - הדוח. מטעם ההגנה הוגשו נ/1 צילום של רכב הנאשם ורכב השוטרת, בעת מתן הדוח, נ/2 - צילום הנתיבים במקום האירוע. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

לפחות מחמת הספק הנאשם לא עבר את העבירה המיוחסת לו.

עמוד 1

5. בעדותה בבית המשפט ציינה השוטרת, בהגינותה, שאינה זוכרת את המקרה, מעבר לרשום בדוח (עמ' 4 לפרו', ש' 4-5).

מהדוח שערכה עולה שהבחינה בנאשם, נוסע "בנתיב שמאלי", כשבנתיב מימינו לא נוסעים רכבים, ולא קיים כל מפגע, המפריע לו לחזור לימין (עמ' 3 ש' 11-13). צוין שהשוטרת נסעה בנתיב הימני, מאחורי הנאשם, כל אותה עת, והנאשם חזר לנתיב הימני, רק משהבחין בה. צוינו "אור יום, ראות טובה, קשר עין רצוף" ושהנהג היה לבדו ברכב. כן צוין שהנאשם לא ביצע כל עקיפה.

בדברי הנהג לדוח נרשם: **"נהגתי בסדר גמור, הבנתי שזה הדוח החדש שלכם. תכתבי את זה מהר, אני ממהר. נסעתי בהתאם לתנאי הדרך, סיימתי עקיפה, את היית בימין. כשחזרתי בחזרה למסלול ימין משם הורדת אותי לשולי הכביש אחרי שצפרת לי זמן ממושך".**

יצוין שאין לצפות משוטרת, שעבודתו השוטפת כוללת רישום דוחות רבים מעין אלה, מדי יום, שיזכור פרטי דוח מסוים, שערך כשנה לפני מתן עדותו. במקרה מעין זה רשאי בית המשפט לקבל את הדוח כראיה לאמיתות תוכנו, אם משתכנע שהרישום שנעשה הוא אמיתי ומדויק וטענת העד שאינו זוכר את האירוע היא כנה. במקרה שלפני אני מקבלת את הדוח כראיה לאמיתות תוכנו.

עם זאת, בנסיבות שהוצגו לפני, נותרו בי ספקות באשר לעצם ביצוע העבירה. ואבאר מטה.

6. השוטרת, בעדותה, לא הפריכה את גרסתו של הנאשם. כשנשאלה בחקירתה הנגדית האם גרסתו של הנאשם, כפי שעולה מהדוח, נכונה, השיבה: **"אני לא יודעת. רשמתי את דברי הנהג סה"כ"** (עמ' 4 לפרו', ש' 12-13).

כשנשאלה שוב, **"את יכולה להגיד לביהמ"ש אם דברי הנהג נכונים או לא?"**, השיבה: **"לא יכולה"**. (עמ' 4 לפרו', ש' 14-15).

נוסף על כך, מחקירתה עלה שבדוח לא צוינו פרטים חיוניים, שהיה בהם לחזק את גרסתה.

כשנשאלה השוטרת האם הורידה את הנהג לשול בצד ימין, לאחר שנסע לפניה בצד ימין, עיינה בדוח והשיבה: **"לא רשום בדיוק איפה"** (עמ' 4 לפרו', ש' 17). כשנשאלה מדוע לא רשמה זאת, השיבה: **"אולי ברח לי מהראש, אולי לא הייתי מרוכזת"** (עמ' 4 לפרו', ש' 19).

כך, כשנשאלה לגבי משך הזמן בו נסעה אחרי הנאשם, השיבה: **"לא יודעת"** (עמ' 5 לפרו', ש' 8). כשנשאלה האם בפרק זמן מסוים הם נסעו במקביל זה לזה, השיבה: **"אני לא זוכרת"** (עמ' 5 לפרו', ש' 16). כשנשאלה האם ראתה את הנאשם מבצע עקיפה, ועל כן נסע בנתיב השמאלי, השיבה: **"מקריאה מהדוח. אני לא זוכרת את המקרה אישי"** (עמ' 5 לפרו', ש' 28).

עיננו הרואות, שהתביעה לא הצליחה לסתור את גרסת הנאשם, ולא רק זו, אלא שמעדותה של השוטרת עלו תהיות באשר ליכולתה לרשום דוח בעת האירוע, שכן היא העידה על עצמה: **"אולי לא הייתי מרוכזת"**.

7. הנאשם מסר את גרסתו כבר בעת האירוע, בתגובתו לדוח. לאחר מכן, חזר עליה במכתב ששלח למשטרת

ישראל, יומיים לאחר האירוע, וכן בעדותו, בבית המשפט.

בתגובתו לדוח מסר שביצע עקיפה, ועל כן נסע בנתיב השמאלי, ובעת שסיים את העקיפה, רכב השוטרת נסע מימינו. לאחר שחזר לנתיב הימני, השוטרת הורידה אותו לשול הדרך, "לאחר שצפרה לו זמן ממושך".

בעדותו חזר ומסדר שנסע, בנתיב הימני, כלשפניו נסעו רכבים, ככל הנראה "משאית". הוא ביצע עקיפה, בנתיב השמאלי, המשיך לנסוע פרק זמן, "קצר ביותר", בנתיב זה, "עבר שניים-שלושה רכבים", ובשלב זה הבחין ברכב השוטרת, שהיה מוסווה (עמ' 8 לפרו', ש' 17-19). השוטרת, לדבריו, נסעה במקביל אליו, בנתיב הימני, ועל כן לא יכול היה לחזור לנתיב הימני, ובלשונו: **"נסענו כמעט במקביל, לא יכולתי לחזור לימין, עברתי את האוטו של השוטרת, חזרתי לימין"** (עמ' 8 ש' 20, עמ' 10 לפרו', ש' 30-31). להערכתו הניידת נסעה מאחוריו **"בסביבות דקה שתיים"** (עמ' 8 לפרו', ש' 21). לדבריו, כשהשוטרת כרזה או צפצפה לו, הוא כלל לא הבחין שזו פונה אליו, עד שהורתה לו לרדת לשול ימני. (עמ' 8 לפרו', ש' 22-23).

בחקירתו הנגדית דבק בגרסתו. כשנשאל באשר למשך נסיעתו בנתיב השמאלי, השיב: **"נסיעה קצרה ביותר"** (עמ' 9 לפרו', ש' 16) ובהמשך: **"נסעתי בצד השמאלי בערך 2-3-4 רכבים כולל הטיוטה של השוטרת, עברתי את הטיוטה חזרתי לימין"** (עמ' 9 לפרו', ש' 22-24).

הנאשם הציג צילום של מקום האירוע, בשעות הבוקר, לדבריו, (נ/2), ממנו עולה, לשיטתו, שהנתיב הימני, בשעה בו ניתן הדוח, אינו פנוי, כפי שציינה השוטרת בדוח.

כמו-כן, הגיש בדיון קודם, בקשה לביטול הדוח, שנשלחה, מטעמו, למשטרת ישראל, יומיים לאחר האירוע, בה פרש את גרסתו. הבקשה נדחתה.

8. לאחר ששמעתי את העדים לפני ועיינתי בראיות שהוגשו, השתכנעתי שבנסיבות העניין, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

התביעה לא הצליחה לסתור את גרסת הנאשם, שלפיה, נסע בנתיב השמאלי לצורך עקיפת רכב אחר שנסע לפניו, ובעת שהתכוון לחזור לנתיב הימני, רכב השוטרת נסע מימינו. השוטרת מסרה ש"אולי לא הייתה מרוכזת" בעת רישום הדוח, והדבר מעורר תהיות על אופן רישום הדוח. נוסף על כך, דוח השוטרת נעדר פרטים מהותיים, שהיה בהם כדי לאשש את גרסת התביעה.

מצילום נ/2 שהגיש הנאשם, עולה שמדובר בכביש ראשי, שהתנועה בו ערה, דבר המחזק את טענת הנאשם שבשעה בו נסע הנתיב הימני בכביש אינו פנוי. התביעה לא סתרה טענתו זו.

זאת ועוד, הנאשם העלה את גרסתו מיד עם מתן הדוח, וגם במכתב ששלח למשטרת ישראל, יומיים לאחר האירוע. בתגובתו לדוח ציין שהשוטרת צפרה לו זמן ממושך, דבר שיש בו גם כדי לחזק את גרסתו.

9. בנסיבות האמורות החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סוף דבר.

29371

110. לאור כל מה שכתבתי למעלה, הרי לא הוכח לפני שהנאשם לא נהג בנתיב הימני קיצוני, ועל כן החלטתי לזכותו מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, במעמד הצדדים